

ΑΔΕΛΦΟΥ ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ

Α.

Φιλτάτη μου Κλεαρέτη!

Ἐκπαλαί, οἱ ἄνθρωποι καθ' ὅλα τὰ ἔθνη, περί μὲν τῆς τῶν ἀρρένων ἀνατροφῆς πανταιοτρόπως ἡσχολοῦντο καὶ ἐφρόντιζον, περί δὲ τῶν θηλέων ὀλιγώρουν ἢ μᾶλλον οὐδαμῶς ἐσκέπτοντο, ὥστε αἱ γυναῖκες νὰ ᾔσκη πάντι ἑλλότρισι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, μὴ συλλογιζόμενοι, πρῶτον ὅτι αὗται συγκροτοῦσι τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων τῆς γῆς, (1) δεύτερον ὅτι διὰ τοῦ φυσικοῦ αὐτῶν καὶ ἀναγκαίου συνδέσμου μετὰ τῶν ἀνδρῶν, γίνονται πρόξενοι τῆς εὐδαιμονίας ἢ ἀθλιότητός των, (2) τρίτον ὅτι παρ' αὐτῶν οἱ οἴκοι κυβερνώμενοι εὐτυχοῦν ἢ καταστρέφονται, (3) τέταρτον δὲ καὶ τελευταῖον, ὅτι ἡ ἀγωγή τῶν παιδῶν εἰς αὐτὰς ἐγκαταλείπεται, καθ' ἣν ἡλικίαν αἱ ἐντυπώσεις εἰσὶ ζωηραὶ καὶ βαθεῖαι. (4)

Τί δύνανται ἄραγε νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς τοὺς παῖδας των αἱ μητέρες ἐκεῖναι, αἵτινες νηπιόθεν ἀφίενται ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τιθῶν ἐκλελεγμένων ἐκ τοῦ γένους καὶ ἀμαθοῦς λαοῦ; Ποίως παραινέσεις καὶ συμβουλὰς δύνανται νὰ δώσωσιν, ἀνατραφεῖσαι ἤδη ὑπὸ τροφῶν, αἵτινες οὐδὲν ἐνεχάραξαν εἰς τὴν μνήμην των ὑγιὲς εἰμὴ δεισιδαιμονίας καὶ χαμαιζήλα αἰσθήματα; Δὲν εἶναι ὅθεν παράδοξον, ἂν μεταξὺ τῆς κοινωνίας μας, ὁ ὀρθὸς λόγος φαίνεται τοσοῦτον πᾶντος. Κάτω ὁ ἀρχαῖος, μολονότι εἶχεν εἰς τὸν νῖόν του παιδαγωγὸν σοφόν, ὁσάκις ὅμως ἐλάμβανεν εὐκαιρίαν

ἀπὸ τῶν κοινῶν ὑποθέσεων, μετεχειρίζετο αὐτὴν εἰς ἐπιμέλειαν τῆς ἀνατροφῆς αὐτοῦ.

Οὐδὲν ἀτοπώτερον, πραγματικῶς, τῆς συνήθους ἀνατροφῆς ἦν δυστυχῶς σήμερον δίδουσιν παρ' ἡμῖν εἰς τὰς γυναῖκας, καθότι οὐδὲν ἄλλο διδάσκουσι εἰς νεανίδα εἰμὴ τὴν τέχνην τοῦ ὀρέσκειν καὶ καλλωπίζεσθαι. Ποτὲ δὲ αὕτη δὲν ἀκούει νὰ ὁμιλῶσιν οἱ περὶ αὐτὴν περὶ εὐθύτητος, μετριοφροσύνης καὶ λοιπῶν ἀρετῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ φύλον τῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς νεαρᾶς αὐτῆς ἡλικίας τῇ δίδουν νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ὀφείλει νὰ προσποιῆται καὶ μετεχειρίζεται δίκην Παλλαδίου τὰ ψευδῆ θέληγητρα, ὥς μέλλοντα νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς εἰς τὴν κοινωνίαν θέσεώς της καὶ αἵτινα οὐσιώδη χαράττωνται εἰς τὴν μνήμην της ἀνεξάλειπτως, ὥς τὰ ζωηρὰ καὶ ἀνεξίτηλα χρώματα τὰ μὲ αὐτὸ τὸ ὕψωμα μόνον κατατρίβόμενα.

Σὺ ὅμως φιλτάτη μου, πτύχηςας νὰ λάβῃς τὴν ἀρμόζουσαν ἀληθῆ εἰς Ἑλληνίδα νεανίδα ἀνατροφὴν, διὸ οὐδὲν ἄλλο προτίθεμαι ἐνταῦθα, εἰμὴ μόνον ἐφ' ὅσον ἡ συνεχὴς μελέτη συγγραφέων περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀσχοληθέντων, καὶ ἡ μικρά μου πείρα μὲ ἐδίδαξε νὰ σοὶ ἀπευθύνω τὰς ἀκολουθοῦσας παραινέσεις, ὥς μικρὸν δειγματὶς πρὸς σὲ ἀδελφικῆς μου ἀγάπης, ἀκολουθῶν ὥς ὑπόδειγμα τὰς σοφὰς συμβουλὰς ἃς ἡ περιώνυμος δι' αὐτῶν καταστάσα Μαρκεσία Λαμπέρτ, ἀπέτεινεν εἰς τὴν θυγατέρα της. Εὐελπίζομαι δὲ ὅτι θὰ δεχθῇς αὐτάς, ὥς δέχεσαι ἐκάστοτε τὰς τῶν φιλοστόργων σου γονέων νοθεσίας. Προσεγγίζει πλέον ἡ ὥρα καθ' ἣν θὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸν κόσμον, ἐνθα κατὰ τὸ σύντηδες σὲ ἀναμένουσι ἀγῶνες καὶ κίνδυνοι πολλοί. Εἰσελθε λοιπὸν μὲ θάρρος, καθωπλισμένη οὐχὶ μόνον μὲ τὴν θρησκείαν, ἀλλὰ καὶ φρουρουμένη ἀπὸ τὰ φρονήματα τῆς ἀγαθοῦς ἠθικῆς, ἥτις ἀπαρτίζει καὶ καθιστᾷ πάντα ἄνθρωπον τέλειον.

Ἔ ρ ρ ω σ ο !

Α. Ι. Σ. (Σάμιος)

(ἔπεται συνέχεια)

(1) Les femmes, de quelque condition qu'elles soient, meritent une culture toute aussi soignée que les hommes. Ne sont elles pas dans leur genre des êtres aussi parfaits que les hommes? (Betzky).

— L'éducation des femmes influe singulièrement sur le caractère et la félicité des peuples sur l'ordre social et la prospérité des États. (Mme. J. Borde.)

(2) C'est par l'éducation des femmes qu'il faut commencer celle des hommes. (J. Say.)

(3) Comme la conduite des femmes influe ordinairement beaucoup sur le bonheur ou le malheur des particuliers des familles et de la société toute entière, on ne saurait trop s'appliquer a former de bonne heure leur esprit et leur cœur. (Reyre)

(4) Elever un homme, c'est former un individu qui ne laisse rien après lui; élever une femme, c'est former des générations a venir. (Ed. Laboulaye).

— Il faut apprendre a ux femmes ce qu'elles doivent plus tard enseigner aux enfants qui naîtront d'elles. (Em. de Girardin.)

Η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ.

(Διήγημα)

(Συνέχεια καὶ τέλος. Ἰδε Φε.λ.λ. Α').

Παρήλθεν ἕκτοτε δύο περίπου ἔτη.

Χειμερινὴν τινα ἐσπέραν καθ' ἣν ἡ γυνὴ ἀπάσας ἐκάλυπτε τὰς ὁδοὺς καὶ τὸ ψῦχος ἦν δριμύ, εἰς οἰκίσκον μικρὸν καὶ ἐτοιμόρροπον, ἐνδον δωματίου τοῦ ὁποίου οἱ συντετριμμένοι ὕελοι καὶ αἱ πολυπληθεῖς ὀπαὶ ἄφρονον ἐλευθέραν τὴν